

ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଦାସ କୃତ

ଅଷ୍ଟଗୁଣ ରୀ

ପ୍ରକାଶକ—ହରି ଅଙ୍ଗୁଳ ବୋକାଳୀ, କଟକ—୯

ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତୁତି—୧୯୩୮ ମୂଲ୍ୟ ୫୦-୫୦ ପଇସା

ଅଷ୍ଟଶତକାବି

ଅତ୍ୟୁତ ଗୋଲକନାଥଂ ସାକ୍ଷାତ୍ ବସ୍ତୁ ସ୍ମରୁପକଂ
ଜଳସୁଗେ ବିହରନ୍ତ ଅଷ୍ଟଶତକାବି ପ୍ରକାଶିତଂ । ୧ ।

ରାଗ—ରାମକେଶ

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଠାକୁର ଭକ୍ତ ବସୁଳ ହରି ।
ଭକ୍ତ-ପାଇଁ ଜଳେବର ଦଶ ମୂରତି ଧରି । ୨ ।
ଭକ୍ତ ତୁମ୍ଭେ କି କରବ ଭକ୍ତ ବୋଲରେ ଥାଅ
ଭକ୍ତ ଫେଣିଲ ହସ୍ତିନାକୁ ଦୁଇ ଶେରେ ଯାଅ । ୩ ।
ଭକ୍ତ ଦେଖାଇଲି ପ୍ରମୁଦ ପ୍ରମୁଦ ହେଲ ଉଦିତ ।
ଭକ୍ତର ଭକ୍ତ ପରି ଭକ୍ତ ଭାଗେ ଘନ ଅରୁଣ । ୪ ।

—*—

ବିଷୟ ରସରେ ମଜ୍ଜିଲି ସାଧୁ ସଙ୍ଗକୁ ତେଜି ।
ଚରଣ ଚନ୍ଦ୍ରା ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଦିବା ରଜନୀ ହେଜି । ୧ ।
ତୁମ୍ଭ ନାମ କାହୁଁ ଜାଣିବ ପ୍ରଭୁ କରଜୀବନ ।
ପ୍ରକୃତ ମୋତେ ଭୁଲଇଲି ସୁଧ'ରସ ଆପ୍ୟାନ । ୨ ।
ପତିତପାବନବାନା ସେ ଯହୁଁ ଶୁଣିଲି ତୋର :
ଘନ ଅରୁଣ ଯେ ଭାଗିଲି ତେଣୁ ଭବସା ମୋରା । ୩ ।

—*—

ଦୁର୍ଜନ ଲୋକକୁ ଡରଇ ପିଠି ଯାତନା ଦେଇ ।
ନିରୋଗ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି ଭବସାରେ ମୁହିଁ । ୧ ।
ତୁମ୍ଭ ଯେବେ କୃପା କରିବ ମୋତେ ଥିବ ଆବୋଧ ।
କୃତାନ୍ତକ କିସ କରିବ ବୋଧ ସତ୍ତ୍ୱ ଅଭିଧ । ୨ ।

ମାଣ୍ଡବକୁ ତୁମ୍ଭେ ରଖିଲ କଳଲେ କୁରୁପତି
ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ରଖିବ ଭାଣେ ଘନ ଅବ୍ୟୁତ । ୩

— ❖ —

ତୁମ୍ଭର ଭାଷ୍ୟ କେ ହୋଇବ ବୋଧ ମଣ୍ଡଳେ କହ ।
ସେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ସମକଳ୍ପ ହୁଅନ୍ତେ କହୁ ନ ବହ । ୧ ।
ତୁମ୍ଭେ ଯେବା କାହୁଁ ଜାଣିବ ତୁମ୍ଭେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେବା ।
ସେବାରେ ଯୀମା ନ ଜାଣିବ ଦୃଢ଼ ବୋଇଲି ଅବା । ୨ ।
ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଅକ୍ତିତ ଏମାନେ ଯେଉଁ ଚରଣେ ନିତି ।
ଯହିଁ ପଦ୍ମଯୋନି ଭୁଲନ୍ତି ଭାଣେ ଘନ ଅବ୍ୟୁତ । ୩ ।

— ❖ —

ମାୟାଜାଲ ଟୋପେ ପଡ଼ିଲି ଦିଗ ନ ଦିଶେ କୁଳ ।
ଭ୍ରାତାବନ୍ଧୁ କିଏ କରିବେ ମୋତେ ନୋହିଲି ସୁଳ । ୧
ରଖିଲେ ରଖ ଜଗନ୍ନାଥ ଆଉ ନାହିଁ ରଖନ୍ତା ।
ତୁମ୍ଭେ ନ ରଖିଲେ ଭାବିଲି ଶୁଣି ହୁଅ ଅଚିନ୍ତା । ୨ ।
ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବୋଲି ଏକ ଦି ନ ହୁଅେ ମାଇଲ ନାତ ।
ତୁମ୍ଭେ ହୁଣ୍ଟୁ ହେଇ ହୁଅିଲ ତୁମ୍ଭେ ମହିମାଅନ୍ତ । ୩ ।
ବଜ୍ରପି ସତ୍ତ୍ୱ ଯଜ୍ଞ ଶାଳେ ବେତ ଧରି ଶୁଣିଆ ।
ଭାଷ୍ୟକୁ ନୃପତି କରାଅ ପ୍ରଭୁ ଏଡ଼େ ହଟିଆ । ୪ ।
ବ୍ୟାଧ ଅଜାମିଳ ଗଣିକା ତାକୁ ଦେଲ ସୁଗତି ।
ତୁମ୍ଭେ ଯେପରିତ ପାବନ ଭାଣେ ଘନ ଅବ୍ୟୁତ । ୫ ।

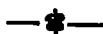
— ❖ —

ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀମୁଖେ ଜଣାଉଛୁ ଗୁରୁ ସନ୍ଦେହ କଥା ।
କେ ଗୁରୁ କେ ଶିଷ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା କାହିଁ ମୁଣ୍ଡାନ୍ତ ମଥା । ୧ ।
ଅବିବେକ ହୋଇ ରହିଲି ଶୁଣି ହେଲି ଚକିତ ।
ଦିବା ରଜନୀ ଗୁଣୁଥାଇ ଶାନ୍ତ ନୋହିଲି ଚିତ୍ତ । ୨ ।

କେ ଦେବତା କେନ୍ଦ୍ର ଦଳତ କେ କାହାକୁ ପୂଜିଲ ।
 କେ ଶେଷ ଶେଷ କରୁଛି କେନ୍ଦ୍ର ଗୋଟା ଭୁଞ୍ଜିଲ । ୩
 କେ ପକ କେ ସଙ୍ଗ କେପକ କେଉଁ ଗୋଟା ନିରସ
 କେଳଳା ଉଡୁଁ ଦୂର ବାଳ କେନ୍ଦ୍ର ଗୋଟା ହରସ । ୪
 କେ ନର ରଞ୍ଜିତ ଚଳେ କେ କାହିଁରେ ଆଶ୍ରମ ।
 କେ ଅଙ୍ଗେ ଚଳେ ଲେପ ୬ କେଉଁ ପିଣ୍ଡ ଦହନ । ୫ ।
 ଛପନ କେଟି ଜୀବ ଜନ୍ତୁ ସବ ଦଟ ଏକଇ
 ଲୀଳ ନମନ୍ତେ ନାନାକାର ଭଣେ ଗାନ ଅରୁତ । ୬

ଗୀତା ଭାଗବତ ପୁରାଣ ଶୁଣ ବେଦ ପୁଛଲ
 ତୋ ବିନ୍ଦୁ ମୋତେ ଗତ ନାହିଁ ତୃପ୍ତି ବ୍ରତ ଲେଖିଲ । ୧
 ଗୁରୁ ଶବଦ କୃଷ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ କମିଲ କର୍ଣ୍ଣ ।
 ସତ ଶାନ୍ତି ଦୟା ଶମକୁ ହେତୁ ଚିତନ୍ୟ ୫୦ । ୨ ।
 ଲହ ପରଲୋକେ ବୋଲନ୍ତି ଗତ ପରେତେ ମଧୁ ।
 ଧିରେ ଅବତମିର କ ସନ୍ନ ଦର୍ଶନ ଭାନୁ । ୩ ।
 କଳ କେଶର ଦଳରେ ଲଳା କରେ ହ୍ରମର ।
 ଶୂନ୍ୟରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମିଜ୍ୟୋତି ଶୂନ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ କେଶର
 ଛପନା କୋଟି ଜବଜନ୍ତୁ ତେଜଶ କୋଟି ଦେବ ।
 କହେ ଅତ୍ୟୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭକ୍ତ ପାରିବାସନା ଥିବ । ୪ ।

ନ ଜାଣିମୁଁ ଜଣାଉଛି ହେ ମଣୁଥିବ କେଶବ ।
 ଦିବା ରଜନୀ ତିଳେ ତିଳ ମୋର ହୃଦରେ ଥିବା । ୧
 ଜବ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ରେଣ ପ୍ରଭୁ ମାଗଇ ତୋତେ ।
 ହାଣ ପ୍ରୟାଣ ସମୟକୁ ଭ୍ରମ ଲଗିଲ ମୋତେ । ୨ ।

କେଉଁ ବରଷ କେଉଁ ମାସକେ ବେଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ।
 କାହୁଁ ଯାଇ କାହିଁରହିଲ ମୋର ନୋହିଲ ହେତୁ ॥
 ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୁକଳ ଏକାଦଶୀ ସେ ଦିନ କୁ ମୋ ଆଶା
 ଅଭୟ ଚରଣେ ମାଗଇ ମୋର ଏହି ଭରସା । ୪ ।

ବିହୋପୁଳା ନଦୀ ଉତ୍ତର ଗ୍ରାମ ଲେମ୍ବୁଲ ସ୍ଥାନ ॥ ୫
 ସେ ସ୍ଥାନେ ଏଦେହ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମୋର ଏହି ଧୂଆନ ।
 ଛପନ କୋଟି ଜୀବଜନ୍ତୁ ନହୁଁ କରିଛ ପାତ

ତୁମ୍ଭ ଭାବ୍ୟର ଭାବ୍ୟ ମୁହିଁ ଭଣେ ଘନ ଅବ୍ୟତ । ୬
 ଇତି ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ବିରଚିତଂ ଅଷ୍ଟାବିଂଶତ ସଂସ୍କୃତଂ

~~ଅତ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ବିରଚିତଂ ଅଷ୍ଟାବିଂଶତ ସଂସ୍କୃତଂ~~

ପରମଜ୍ଞାନ ଗୀତା

ପୃଥୀ ଆପ ତେଜ ବାୟୁ ଆକାଶ ।
 ପଞ୍ଚ ଭୂତ ଘେନି ଦେହ ପ୍ରକାଶ । ୧ ।
 ମନ ସେ ସୁମନ ମନ କୁମନ ବିମନ ।
 ଅମନକୁ ଘେନିକରି ଏ ପଞ୍ଚସେ ମନା ॥
 ଶୁଣ ହେ ଶୁଭନ ଜନ ଏଥୁ ସାର ନାହିଁ
 ସାର ଉପଦେଶ ଶ୍ରବ ବାଛି ଦେଲି କହି
 ଜାଣିବେ ସୁଜନଜନ ନ ଜାଣିବେ ଆନ୍ୟ ।
 ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଅଟଇ କହୁଅଛି ଶୁଣ ॥
 ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଏ ନରଦତ୍ତ 'ଥୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାହିଁ ।
 ଘଟକୁ ଛାଡ଼ିଲେ ମନ ପାଇବୁ ତୁ କାହିଁ ॥
 ଜଗତେ ପୂରିଛି ସେହି ନ ଦେଖନ୍ତିକେହି ।
 ପ୍ରତିମା ପିତୁଳ ପୂଜି ହେଉଛନ୍ତି ବାଇ ॥
 ନିଶ୍ଚଳ ଆତ୍ମନେ ବସି ସାଧନା ଶିଖିବ ।
 ମେରୁକୁ ଧଳଶି ବ୍ରହ୍ମରନ୍ଦ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ॥

ଯେତେ ବଳେ ମନତୋର ନାସାଗ୍ରେ ରହିବ ।
 ମିକୁଟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତୋର ଅଗ୍ନି ବାହାରିବ । ୮ ।
 ଶୂନ୍ୟରେ ଖେଳୁଛି ହଂସ ଶୂନ୍ୟରେ ଖେଳୁଛି ।
 ଗଗନ ଶିଖରେ ନେଇ ବଳାଇବୁ ମତି । ୯ ।
 ତେବେ ସେ ପରମ ଆତ୍ମା ବୃତ୍ତସୁଗେ ଥିବ ।
 କମଳକେଶରେ ପଶି ମାଧୁସୂକ୍ଷ୍ମ କରିବ । ୧୦ ।
 ମୂଳ କମଳକୁ ଚାପି ବସିବ ସଧୀରେ ।
 ମନକୁ ନେଇ ବସିବ ବ୍ରହ୍ମରାଜ୍ୟ ଠାରେ । ୧୧ ।
 ସୁଚକ୍ରଠାରେ ବାଟ ଗୋଲକକୁ ଥାଇ ।
 ଦେଖୁ ଦେଖୁ ମଉଜେ ଗମନ କରଇ । ୧୨ ।
 ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଣ ସେହି ବାଟେ ଗଲିଯିବ ।
 ଗୋଲକ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବ । ୧୩ ।
 ଗୋଲକ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଅପୂର୍ବ ରହସ୍ୟ ।
 ରହସ୍ୟ ତେଜଶ ପ୍ରଭୁ ଚଳିବେ ପ୍ରବାସ । ୧୪ ।
 ଆଖି ଆଉଁ ଆଉଁ ଲୋକେ ହେଉଛନ୍ତି କଣା ।
 ତେଜା ଆଉଁ ଆଉଁ ଲୋକେ ହେଉଛନ୍ତି ବଣା । ୧୫ ।
 ତୋହର ଦେହରେ ପ୍ରଭୁ ଜକ ଜକ ହୋଇ ।
 ଆଗ ଦୃଷ୍ଟି ପଛ କଲେ ଦେଖିବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭ । ୧୬ ।
 ମାକଡ଼ିଆ ସୂତା ପ୍ରାୟ ତହିଁ ଦ୍ଵାର ଦଶି ।
 ତହିଁପରେ ଆତ୍ମାର ଖବଟି ପ୍ରକାଶି । ୧୭ ।
 ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ହୋଇ ଅଟେ ଅକାରଣ ।
 ଶୂନ୍ୟ ପୁରୁଷକୁ ଦିନେ ନ ଚିହ୍ନିଲୁ ପୁଣ । ୧୮ ।
 ଆଖିର ପିତୁଳ ଯେବେ ଅଲଗା କରିବୁ ।
 ତେବେ ସେ ପରମ ଆତ୍ମା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବୁ । ୧୯ ।
 ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବୁ ମନ ଲହରେ ରଖିବୁ ।

ଅଶାକାର ମନକୁ ତୁହୁଦରେ ଜପିବୁ । ୧୦ ।
 ମୂଳ କଫଳରେ ମନ ଗଣିବୁ ତୁ ।
 ଗୁହ୍ୟ ଚକ୍ଷେ ପରେ କାମେ ଶୁର ବହୁରନ୍ତି । ୧୧ ।
 ନାଭିଚକ୍ଷ ପରେ ବ୍ରହ୍ମା ରହିଛନ୍ତି ଧାୟି ।
 ହୃଦୟଚକ୍ଷେ ପରେ ବସୁଧା ବିରହନ୍ତି ହେ । ୧୨ ।
 ନାସାଚକ୍ଷେ ପରେ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଗମାଗମ ।
 ଲଲାଟ ପାଦୁଡ଼ା ତେଜ ଚଳିବ ବହନ । ୧୩ ।
 ଶୂନ୍ୟରେ ପଶିବ ଯାଇ କେଶର ମଧ୍ୟରେ ।
 ଅନନ୍ତ ଶୟନ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିବୁ ନେତ୍ରେ । ୧୪ ।
 ଏହି ଭାବ ସାର ନିଶ୍ଚୟ ସାଧ ବୋଲି କହ ।
 ଅନାଦି ଅନାମ ନାମ ଠୁ ଶୂନ୍ୟ ଦେହ । ୧୫ ।
 ଏହିଦ୍ଵାରେ ମନ ଯେବେ ନିଶ୍ଚଳ ରହିବ ।
 ଅନନ୍ତ ଶୟନ ତେବେ ଆଗେ ପ୍ରକାଶିବ । ୧୬ ।
 ଶୋଭିବା ବସିବା କିବା ଚାଲିବ । ଠାବରେ ।
 କିବା ଦିବା କିବା ରାତ୍ର ଉଦୟ ଅଗରେ । ୧୭ ।
 ଏହି ଭାବ ଅଶୟନ ଅଟକିଛି ଯେହି
 ଏହିଭାବ ଯାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ତାପ ସେହି । ୧୮ ।
 ଅଜପା ଅକ୍ଷରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଲାଗିଛି ଭଜନ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗମାଗମ ଅନ୍ୟ ଭୁବନ । ୧୯ ।
 ଠୁ ଶୂନ୍ୟ ପରେ ନିତ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ ଯେ ଲାଗିଛି ।
 ଅପ୍ରାପ୍ତ ପଦାର୍ଥ କେହି ଭାବ ନ ପାରନ୍ତି । ୨୦ ।
 ଅଶୃଙ୍ଖଳ କରୁଥିବୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ 'ଭାବନା ।
 ପବନ ନିରୋଧ ଜ୍ୟୋତି ଲପରେ ତାପନା ୨୧ ।
 ଦଶଦ୍ଵାର ବାଟ ତାର ଉଦୟ କବାଟ ।
 ଯିବାକୁ ସଙ୍କଟ ତାର ମୂଳ ରହେ ବଟ । ୨୨

ଦେବନାଗର ବଟ କେଉଁ ଠାବକୁ କହି ।
 କେଉଁଟି ସହସ୍ର କଟ, ଆଳ ଛନ୍ତି ରହି । ୩୩ ।
 ଶତ ଅଇରିକ ମନ ଚଞ୍ଚଳ କାଟିବୁ ।
 ଯୋଗ ରୁଦ୍ରପୁରୁଷ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇବୁ । ୩୪ ।
 ହଠାତ୍‌କ୍ଷ୍ମ ମନ୍ତ୍ରକୁ ମୁଁ କି ଉପମା ଦେବ ।
 ଦୁହ୍ମା ଶିବ ଯାହାକୁ ସେ ସଦା ଛନ୍ତି ଭାବ । ୩୫ ।
 ଓଁକାରକୁ ଧରିଣ ଯେ ଅଶରୁଣ ହରି ।
 ଅମଳ ଶିଖର ମନ-ଗଜ ବନ୍ଦୀ କରି । ୩୬ ।
 ଗଜକୁ ଚିହ୍ନିଲେ ମନ ଆନନ୍ଦ ହୋଇବୁ ।
 ଅମଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ସଙ୍ଗେ ମନ ବଳାଇବୁ । ୩୭ ।
 ଶେଷ ପୀତ ଲେହିତ ଯେ ମଳବର୍ଣ୍ଣ ରୁଚି ।
 ହାରିଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଦେଖି ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣ ସରି । ୩୮ ।
 ପଞ୍ଚଆମ୍ବା ଧ୍ୟାନରୁ ଯେ ଚୈ ପରକାଶ ।
 ତହିଁପରେ ଜାଣି ଏକାକ୍ଷର ପୁରୁଷ । ୩୯ ।
 କର୍ଣ୍ଣରୁ ରୁ ଉପରେ ଯେ ଜ୍ଞାନରୁର ସାର ॥
 ଗୁରୁ ନାମ ଧରିଣ ଯେ ଭବୁ ହୁଅ ପାର । ୪୦ ।
 ଗୁରୁପାଦ ଗୁରୁପାଦ ଗୁରୁପାଦ ସାର ।
 ଗୁରୁ ବିନ୍ଦୁ ପିଣ୍ଡ ଅଞ୍ଜ ଭବୁ ପାର ନାହିଁ । ୪୧ ।
 ହଂସାହଂସା ମହାନ୍ଦ ଜୀବର ଭଜନ ।
 ଶଶଦେ ଶଶ୍ରୀମ ନାହିଁ ଭଜେ ରାସ ଦିନ । ୪୨ ।
 ରାସ ଦିବସରେ ଶୋଳ ଦଡ଼ିଯେ ଭଜନ ।
 ଏକୋଇଶ ଶତ ଶତ ଏଟେ ସେ ଭଜନ । ୪୩ ।
 ଯେତେ ସଖ୍ୟା ଭଜନ୍ତି ବେନି ହୋଇ ।
 ଦେହ ଭଜିବାକୁ ପାର୍ଥ ଅଞ୍ଜ ନାଟ ନାହିଁ । ୪୪ ।

ନିଶ୍ଚଳ ଆସନେ ବସି ଚନ୍ଦ୍ରଲ କାଟିବ ।
 ଜାନୁ ଯୁଗଳରେ ବେନ ପାଣିକ ଆପିବ । ୪୫ ।
 ମଳିଣ ରଣି ଖୋଳ ଡମ୍ବରୁ ମେରୁଦଣ୍ଡ ।
 ସୁଷୁମ୍ନା ମନ୍ଦିରେ ସେ ନିପଟଳ ପିଣ୍ଡ । ୪୬ ।
 ଆଉ ଷଡ଼ସ୍ଥାନେ ମରୁତ ବାରେଣି ଶଞ୍ଜିବ ।
 ଆପଣାର ଶିଳା ଅଗ୍ରକୁ ବୁଝୁଥିବ । ୪୭ ।
 ଧାନରେ ଭେଦିବ ନାଦ ତେବେ ସିନା ସ୍ଥିର ।
 ନାମରୂପ ଜ୍ୟୋତିରୂପ ଦେଖିବ ମୋହର । ୪୮ ।
 ଗୁରୁସାହି ଗୁରୁସାହି ଗୁରୁସାହି ସାହି ।
 ଗୁରୁବନ୍ଧୁ ପାର୍ଥ ଆଉ ପରସାଣ ନାହିଁ । ୪୯ ।
 କହଇ ଅତ୍ୟୁତ ଦାସ ଏହି ଜ୍ଞାନେ ରସ
 ରସକୁ ପିଇଲେ ମନ ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ । ୫୦ ।
 ଶୁଣ ହେ ସୁବୁଦ୍ଧି ମନ କର ଅଧୁକୁଳ ।
 ଗୋବିନ୍ଦ ନାମକୁ ଭୁବି କରିଥିବୁ ମୂଳ । ୫୧ ।
 ବୃନ୍ଦାରେ ଅଜପା ଭଜନ ଲାଗିଅଛି ।
 ତନ୍ତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗମାଗମ କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି । ୫୨ ।
 ମନକୁ ନେଇଣ ରଣ ଚିତାବନ୍ଧ ପରେ ।
 ଯେବେ ତୋ ରହିବ ମନ ପାଦପଦ୍ମଠାରେ । ୫୩ ।
 ଆସୁଛି ଯାଉଛି ସେହୁ ବାରଣ ନୋହିଛି ।
 ଅଶାକାର ସୁରୂପ ସେ କେହି ନ ଚିହ୍ନୁଛି । ୫୪ ।
 ଗୋଲଦାଟ ଉପରରେ କାହିଁସ ପାତଣ ।
 ଗମି ନ ପାରଣ ତହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ବଣ । ୫୫ ।
 କହଇ ଅତ୍ୟୁତ ଦାସ ଏହି ଜ୍ଞାନେ ରସ ।
 ରସକୁ ପାଉଲେ ମନ ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ । ୫୬ ।

କି ତପ ଜପ ମୁଁ କରିବି କିଛି ଜାଣଇ ନାହିଁ ।
 କେବଳ ମୋହର ଅନାଦି ପ୍ରଭୁ ପାଦରେ ଧାଇଁ । ୫୭।
 ସଦା ଲାଗିଛି କେବଳ୍ୟ ଭକ୍ତା ଗୋଲନ ପୁରେ । ୫୮।
 ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଲୋକ ସେଠାରେ ରହିଛନ୍ତି ଲୟରେ । ୫୯।
 ଏକା କଳିଣୀକ ଖୋଜିଣ ବେଗେ ହୋଇବୁ ପାରି ।
 କଳିଣୀ ମିଳିଲେ ହୋଇବ ମନଶାନ୍ତି ତୋହରି । ୬୦।
 ଜଗତେ ପୁରଣ ରହିଛି ସଦା ଘଟ ମଧ୍ୟରେ । ୬୧।
 ଘଟ ଗୁଡ଼ିଗଲ ତୋହର ପିଣ୍ଡ ହେବ କାରଣ । ୬୨।
 ଓଲଟ ଉଜାଣି ବହୁଛି ବେଗେ ଜଗ ତୁ ଧାର ।
 ପଦ୍ମକୁ ଧଇଲେ କେଶର ମଧ୍ୟେ ପାଇବୁ ସାର । ୬୩।
 ବାରଣ ବେଳକୁ ତୁହି ଯେ କାରଣକୁ ପାଇବୁ ।
 ଓଲଟି ବୃକ୍ଷକୁ କ୍ଷେପିଣ ବେଗେ ଚଳିଣ ଯିବୁ । ୬୪।
 ଗୋଲ ହାତପରେ ପ୍ରଭୁକୁ ତେବେ ଭେଟ ପାଇବୁ ।
 ପ୍ରେମରସ ସୁଧା ପାନରେ ସଦା ସେଲ ହୋଇବୁ । ୬୫।
 ରାଧାକୃଷ୍ଣକୁ ତୁ ମିଳାଇ ମନ ମଧ୍ୟରେ ରହି ।
 କାଳିଆ ପାଦରେ ଭରସା ଦାନ ଅତୁଳ କହି । ୬୬।
 ଯମ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପଡ଼ିଣ ଦିନେ ହୋଇବୁ ମୋହ ।
 ସବୁ ଅକାରଣ ହୋଇବ ଅକ ରଣ ତୋ ଏ ଦେହ । ୬୭।
 ଜଣି ଜାଣିଲେ ତୁ ପାଇବୁ ମନ ଅବୁଝା ନୁହ ।
 କେବଳ ତୋହର ଅଇଚି ସବୁ କରୁଛି ଶୟ । ୬୮।
 କାଳିଆ କାଳିଆ ହୋଇଣ ମୁଁ ଯେ ହୋଇଲି ବାଇ ।
 କାଳିଆ ପାଦରେ ଭରସା ଦାନ ଅତୁଳ କହି । ୬୯।
 ସାଧୁଜନ ରସ ପିଇଣ ନିତ୍ୟ ଭୁଲୁଛ ହେବେ ।
 ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକ ନନ୍ଦିବେ ଗିତେ ଅତୁଳ ସବୋ । ୭୦।

ଦେବଗୁଣା ଭଜନ

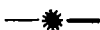
ଓ ନିଶ୍ଚଳ ଜନଗୀତ ।

ଅମରବତୀ ପଦ କୋଣେ ଗାମ ନନ୍ଦିଆ ନାମ ।
 ସେହିଠାରେ ବିମି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୁରୁ ପୁରୁଷାତ୍ମ । ୧ ।
 ଜନ ଧନମୋର ନାହିଁ ଗୋ ନିନ୍ଦ୍ୟ ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା
 ତାଙ୍କ ବିନୁ ହରି କେ ଅଛୁ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ରଖନ୍ତା । ୨ ।
 ବଚାଣି କୁଳରେ ଜନମ କାହୁଁ ଜାଣିବ ଗତି ।
 ମୋର ବେଳି ମୁଁ କହୁନାହିଁ ଭଣିଛନ୍ତି ଅଚ୍ୟୁତ । ୩ ।
 ଅମରବତୀ ପଦ ସେ ଯେଣୁ ନିଗମ ସ୍ଥାନ ।
 ସେହି ପଦରେ ଅଛନ୍ତି ସାଧୁ ଯୋଗାଧିପନ । ୪ ।
 ଅମରବତୀ ପଦ ସେ ଯେ ନିଗମ ଭୁଇଁ ।
 ସୁବର୍ଣ୍ଣର ତମ୍ବା ଅଛୁଟି ସଫଳା କେପାରେ କହି । ୫ ।
 ବେଳ ବଞ୍ଚକ ବରକାଳି ତହିଁ ନିକଟେ ଅଛୁ
 ହୁଙ୍କାର ସ୍ଵରପରେ ନୃସିଂହ ହେଁ ଜଗିବିଛି । ୬ ।
 ବାରଦାତା ତେର ଅଙ୍ଗୁଳ ହୁଙ୍କା ହେଲେ ଉଠ ।
 ତେବେ ଜାଣିବୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କଳକୀର ପ୍ରକାଶ । ୭ ।
 ଉଦୟ କହଣ ଥିବଟି ବଢ଼ି ଶା ଶିବର ।
 ଶୂନ୍ୟଧ୍ଵଜା ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇବ ନକ୍ଷେତ୍ର ଦିବସ । ୮ ।
 ଏ ସଙ୍କେତ ଯେବେ ଦେଖିବୁ ରାମ ଯିବୁ ପରତେ ।
 କହଇ ପାମର ହାତୀ ପ୍ରଭୁ ଡୋପାଦଗତେ । ୯ ।

ଲଗିଛି ଲୁଗା ଲୀଳାଚଳରେ । ଅନ୍ଧାକାର ମନ୍ଦୁଦେବ ଯେତେ ଧରି
 ଦଶଦ୍ଵାର ବାଟ ଦଶ ଯେ କବାଟ ଯିବ କୁ ସଙ୍କଟ ସୂଚକରୁରେ
 ପୁକାବନ ଜଣି ଓଲଟ ଉଠିଣି ଓଲଟି ରହିଛି ତଥୁ ମଧ୍ୟରେ
 ଅବାରଣ କୁଲି ବାରେ ନୁହେଁ ହମ୍ବୁଣି ଗାଢ଼ି ରେ

ସେଠାରେ । ୩ । ଗୋଳ ଚେରରେ, ଯେ ତାର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଝରେ
ଅମନ ଶିଖରେ ସେ ବାସ କରେ । ତହିଁ ବନ୍ଦୁଜଳ ଲହରୀ ପ୍ରବଳ
ଲଗିଛି ଭଜନ ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିରରେ । ୫ । କହଇ ଅରୁଣ ଅଜ୍ଞାନ
ଅଟଇ ଶବ୍ଦକୁ ଭଜ ସପତାଙ୍ଗରେ । ୬ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଏ ଜୀବନ୍ତ ଏଥୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାହିଁ ।
ସବ ଜୀବ ପ୍ରୀତି ନାମଗୁହ୍ୟ ଅଛି ତହିଁ । ୧ ।
ବନ୍ଧୁଷ୍ଟବ ଧାଷ୍ଟ୍ୟ ନାମ ଅଶ୍ରା କଲ ଲୋକ ।
ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ତାର ଜୀବନ ମୁକତି ସୁଚକ । ୨ ।
ଠୁଳା ଶୂନ୍ୟପରେ ନିତ୍ୟସ୍ଥ ଯେ କାଶିଛି ।
ଅମନ ଶିଖରେ ନେଇ ଗଜକୁ ରଖିଛି । ୩ ।
ପୁଙ୍କା ବନ୍ଧ ଜଣି ତୁହି ବେଗେ ଚଳିଯିବୁ ।
ଅମନ ଶିଖରେ ନେଇ ଗଜକୁ ବାନ୍ଧବୁ । ୪ ।
ସୁଚରନ୍ତ ବାଟ ସେହୁ ଗୋଲେକକୁ ଯାଇ ।
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ମଉଗଜ ଗମନ କରଇ । ୫ ।
ପୁଙ୍କା ବନ୍ଧ ପରେ ନିତ୍ୟ ସ୍ଥ ସେ ଲଗିଛି ।
ଅଗମ୍ୟ ଭୁବନ କେହି ଗମି ନ ପାରନ୍ତି । ୬ ।
ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଣ ତୁହି ବେଗେ ଚଳିଯିବୁ ।
ଅମର ମନ୍ଦିରେ ପାଇଁ ଗଜକୁ ବାନ୍ଧବୁ । ୭ ।
ଭୁତ ପୃଥ୍ବୀ ଅପ ତେଜ ବାୟୁ ଯେ ଆକାଶ ।
ପଞ୍ଚଭୂତ ଘେନିକରି ଦେହଟି ପ୍ରକାଶ । ୮ ।
ନିଶ୍ଚଳ ଆସନେ ବସି ତଞ୍ଜଳ କାଟିବୁ ।
ଜାନୁୟରଲେ ବେନ ପାଣିକୁ ଆସିବୁ । ୯ ।
ସଳଖି ରଖି ଖୋଳ ଡମ୍ବରୁ ମେଛୁଣୁ ।
ସୁଷୁମ୍ନା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ନିପଟଳ ପିଣ୍ଡ । ୧୦ ।

ଆଉ ଛ ପ୍ଳାତନ ମରୁତ ବାରେଣୀ ରଞ୍ଜିବ ।
 ଆପଣାର ନାସିକା ଅଗ୍ରନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ । ୧୧ ।
 ଧାନରେ ଭେଦକୁ ନାଦ ତେବେ ସିନା ଖର ।
 ନମ ରୂପ ଜ୍ୟୋତିରୁ ଦେଖିବୁଟି ମୋହର । ୧୨ ।
 ଓଁ କାରକ୍ ପାରଣ ଯେ ଅଶରଣ ହରି ।
 ଅମନ ଶିଖର ମନଗଜ ଛଦ କର । ୧୩ ।
 ଆଖି ଆଜ୍ଞ ଆଜ୍ଞ ଲୋକେ ଦେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ଧ ।
 ନେତା ଆଜ୍ଞ ଆଜ୍ଞ ଲୋକେ ନ ବାନ୍ଧନ୍ତି ବନ୍ଧ । ୧୪ ।
 ଶୂନ୍ୟରେ ଶଖକୃତ୍ତ ହଂସ ଶୂନ୍ୟରେ ଖେଳୁଛି
 ଗଗନ ଶିଖର ନେଇ ବଳାଇବୁ ମଳ । ୧୫ ।
 ତେବେ ସେ ପଦମ ଆତ୍ମା ଚାରିପୁଟା ଥିବ ।
 କମଳ କେଶରେ ପଶି ମାଧୁଷ୍ୟ କରିବ । ୧୬ ।

କହଇ ଅଚ୍ୟୁତ ଯେ ଦାସ	। ପଦ୍ମ ପାଦରେ କରି ଆଶ	॥
କେ ପ୍ରଭୁ ନିପୁରଣ ମୁହିଁ	। ଆହୁରି କଥା ପଚାରୁ	॥
ଧର୍ମକୁ ଧର ତେଜ ତେଜ	। ଧର୍ମର ବନ୍ଧା ନାହିଁ ଗତି	॥
ଧର୍ମ ନାବରେ ବେରେ ବସ	। ତେବେ ତାରତେବ ହୁଏ କେଶ	॥
ହରିଙ୍କ ବିନୁ ନାହିଁ ଗତି	। ଶ୍ରୀମା କରବେ ଯଦୁପତି	॥
କହଇ ଅଚ୍ୟୁତ ଯେ ଦାସ	। ପଦ୍ମ ପାଦରେ କରି ଆଶ	॥
କେ ପ୍ରଭୁ ନିପୁରଣ ମୁହିଁ	। ଆହୁରି କଥା ପଚାରୁ	॥
ଶୂନ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟ ଯେ ମିଶିବ	। ଅରୂପାନ୍ତ ପ୍ରକାଶିବ	॥
କହଇ ଅଚ୍ୟୁତ ଯେ ଦାସ	। ପଦ୍ମପାଦରେ କରି ଆଶ	॥
ଏ ଗୀତ ହୋଇଲକ ଶେଷ	। ଭଣଇ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାସ	॥

— ସ ମା ପ୍ର —

ମୁଦ୍ରା କର—ହିନ୍ଦୁଳାଦେବୀ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍, କଟକ—୯

ସ୍ତୋତ୍ର ସ୍ଥାନ :—

ହରି ଅର୍ଜୁନ କାହାଣୀ

ଚଳ-ଚେଳିଆ ବନାଉ, କଟକ—୯